

Výzva

Oskar – vnitřní hlas

Vydechla a věnovala mi poslední pohled. Plný bolesti a citu. Překvapení. Nečekala to. Nedokázala to čekat. Pak byl konec. Byla mrtvá a já nevěděl, co mám dělat. Nemohl jsem dělat nic. Bylo pozdě na všechno. A já si najednou uvědomil spoustu věcí... Asi moc věcí naráz...

Zaměstnavatel

Uteč. Já volám poldy..

Oskar – vnitřní hlas

On za to může. On to začal.
Některým lidem prostě nepatří zbraň do rukou...

Hudební předěl (např. „Know you enemy – so why so sad“ od Manic Street Preachers nebo „I'm a rock“ od Simona a Garfunkla – jedna, maximálně dvě písně po částech v celé hře)

Oskar – vnitřní hlas

První práce, co mi dal, byl jeden bankéř. Vypasená ryba s armádou bodyguardů. Ale byl úplně blbej... prostě ryba... A pokud jde o ryby, myslím, že jich brzo bude plný celý tohle město. Evoluce se obrátil a všichni tu už jen blbnou. Nakonec skončí v moři. Tady vlastně spíš na suchu... ale vraťme se ještě k němu – ukázkový příklad, popírající Darwinovy teorie...

Vrznou dveře, bankéř vejde, začne si prozpěvovat, ozve se voda, tekoucí do vany.

Oskar

Není moc horká?

Bankéř

(vyjekne) Kdo... kdo jste? Jak jste se sem dostal?

Oskar

Po schodech.

Bankéř

Ale tam jsou...

Oskar

Už nejsou. Tedy jsou, ale nejsou – víte, jak to myslím.

Bankéř

Co chcete?

Oskar

Peníze za vaši smrt.

Bankéř

To.. já... a kdo...?

Oskar

Čekáte, že vám řeknu jméno svého zaměstnavatele?

Bankéř

Já ho přeplatím...

Oskar

Dal mi dvě stě tisíc.

Bankéř

Dám vám milion. Hned. Hned vám dám šek. Počkejte moment... tady je šeková knížka... tak.
Tady máte milion...

Oskar

Díky.

Bankéř

Není zač.

(ozve se výstřel)

Oskar

Taky si myslím.

Oskar-vnitřní hlas

Jen blbec by si nevzal prachy, když mu je nabízej, že? Ale nemyslete si, že to dělám jen pro ty prachy – mě to baví.

Hudební předěl

Hluk kavárenského prostředí

Zaměstnavatel

Zvládl jste to rychle. Těžké, že?

Oskar

Asi jako vyndat kartáček zpoza pračky...

Zaměstnavatel

Proto jsem to dal vám.

Oskar

Já čekal něco těžšího.

Zaměstnavatel

Těžšího? Já mám za pračkou už čtyři...

Oskar

(zvedne se) Tohle nemá budoucnost. Nashle.

Zaměstnavatel

Ještě pro vás něco mám. Tady je fotka. Myslím, že by vás to mohlo zajímat.

Oskar

Nemám zájem... (odchází) A to jste ji nikdy nezkusil prostě odsunout?

Zaměstnavatel

Co? Jo, pračku... ne. Já si radši vždycky koupím novejš kartáček...

Oskar

Taky řešení... (zavřou se dveře)

Zaměstnavatel

Ale... co ta práce?

ticho

Zaměstnavatel – vnitřní hlas

Asi jsem zvolil špatnej přístup. Přece jen nejsem v tom ještě tak zběhlej. Ale to neznamená, že ho nechám jen tak jít. Je nejlepší, všichni to tvrděj, takže se to bez něj neobejde. Potřebuju ho. Za každou cenu.

Hudební předěl

Oskarovy kroky (napadá na jednu nohu), tišeji jsou slyšet další.

Oskar

Proč mě sledujete?

Zaměstnavatel

Vy o mě víte? Jste vážně dobřej.

Oskar

Bych musel bejt slepej, abych si vás nevšiml.

Zaměstnavatel

Potřebuju vás. Na tu práci...

Oskar

Na tu ženskou?

Zaměstnavatel

Není to jen tak nějaká obyčejná ženská. Tři lidi jsem na ni najal, aby ji našli. Pročesali celý město, ale ona má asi nějakej šestej smysl nebo co...

Oskar

Co když vůbec ve městě není?

Zaměstnavatel

Je. Nemá kam jít.

Oskar-vnitřní hlas

Tak si dej inzerát, třeba se ti přihlásí.

Oskar

A proč já?

Zaměstnavatel

Jste nejlepší.

Oskar

A proto mám hledat obyčejnou servírku? To bylo keců o výzvách a ty pak přijdeš s takovou ubohostí! Máte nějaký další informace, nebo jen tu fotku? Jméno?

Zaměstnavatel

Jen tu fotku. I proto je to taková výzva.

Oskar

Nechci. Sbohem.

Zaměstnavatel

Uvědomuješ si, že ti to nemusí jen tak projít.

(kroky se zastaví)

Oskar

Tak to už zní trochu zajímavěji. (ironicky) Budu ještě pár dní ve městě, tak mi to můžeš zkusit znepříjemnit. Vole. Když už si tykáme.

Zaměstnavatel

Dal bych vám dvojnásobek!

Oskar

Myslíte, že mi jde o prachy? Víte co, přepíšu na vás závět' - když se vám podaří mě zabít, dokud budu ve městě, vyděláte si vy stonásobek. Sbohem.

Oskar – vnitřní hlas

Možná si můžete myslet, že jsem se chvástal, ale zamyslete se nad tím - nikdo není tak blbej, aby zabíjel z pozice hlavního dědice. Pokud tedy není vážně blbej. A to on nebyl. I když byl očividně odsud...

Hudební předěl

Oskarovy kroky

Cinkne zvonek na dveřích

Recepční(žena)

Dobrý den, vítám vás v našem hotelu, budete si přát?

Oskar

Máte volné pokoje?

Recepční

Jistě pane. Přejete si jednolůžkový, nebo snad více...

Oskar

Neviděli jsme se někdy?

Recepční

(koketně) Nevzpomínám si. Kde myslíte, že bychom...

Oskar

To nechte. Asi jen pocit. Nebyl jsem tu léta a najednou mi každý připadá známý...
Jednolůžkový mi dejte.

Recepční

Číslo 27. Na jaké jméno?

Oskar

Oskar Suk. Díky.

Oskar – vnitřní hlas

Popravdě jsem neměl nejmenší chuť zůstat v tomhle zapadákově. Ale už jsem řekl, že tu pár dní zůstanu, tak přece nebudu utíkat.

Možná jsem doufal, že by se objevilo něco, kvůli čemu by to stálo za to... přece jen jsem tu prožil i pár hezkých věcí. Pár. A nakonec – kam jinam bych šel? Život není film a vražda opravdu zajímavýho člověka se vám nenabídne každý týden. Berete, co se naskytne, ať jste jakkoli dobřej.

Hudební předěl

Zazvoní hotelový telefon.

Oskar

(rozespale) Ano?

Hlas recepční v telefonu

Dobré ráno, objednal jste si buzení na desátou?

Oskar

Ne, nic jsem si neobjednával.

Hlas recepční

Je to pokoj 28?

Oskar

Hlas v telefonu

Promiňte. Velice se omlouvám. Já... moc mě to mrzí... Dobré ráno, pane...(zavěsí)

Oskar

Dobrou noc... Kráva...

Ozve se zaklepání na dveře

Oskar

Ano?

Daniela

(za dveřmi) Pokojská služba, pane...

Oskar

Ale já ještě spím...

Daniela

(vejde) Já vás nebudu rušit, pane...

Oskar

To tady člověk nemůže mít trochu klidu? Vypadněte ven, nebo vás zastřelím? Co na mě tak vejráte?!

Daniela

Oskar?

Oskar

Máte to v ubytovací knize, ne? Tak sakra zavřete ty dveře, ženská pitomá!
Kam si myslíte, že jdete?

Ozve se facka

Oskar

To si snad děláte srandu?!

Daniela

Ty si snad děláš srandu!

Oskar

Co my tykáte? Husy jsme spolu nepásli...

Daniela

Protože jsme bydleli ve městě!

Oskar

Cože?

Počkejte! Teda počkej! Dani? Já tě vůbec...

(prásknutí dveřmi)

Oskar

...nepoznal...

Oskarovy kroky se schodiště.

Recepční

Pane Suk! Já se vám velice omlouvám za ten telefonát, nikdy předtím se mi to nestalo...

Oskar

To mi ale asi nepomůže, že?

Recepční

N-ne, to asi ne. Ale...

Oskar

Můžete mi dát adresu té pokojské, co u mě uklízela?

Recepční

To nemůžu.

Oskar

Takže vás to probuzení asi moc nemrzí, že?

Recepční

Ani nevíte, jak, ale tu adresu vám vážně nemůžu dát. Dělá tu asi tři dny, jen tu zaskakuje za paní Bezdíčkovou...

Oskar

A adresu na paní Bezdíčkovou?

Recepční

Ale jistě, moc ráda vám dám adresu na paní Bezdíčkovou. Ale jen tak mezi námi – neměla bych to dělat. Ale že jste to vy. A že jsem vás dnes vzbudila.... Víte, to se mi nikdy nestalo, já jsme tu už sedmnáctý rok a ještě nikdy se mi nestalo, že bych si spletla čísla. Ve škole...

Oskar

Ta adresa stačí, životopis snad někdy jindy...

Recepční

Promiňte... promiňte, já jsme celá nesvá z toho, co se mi to stalo, jinak vůbec nejsem upovídáná, ne, to ne, to já ne... Jo, adresu (šustění papírů)... tady, můžete si ji opsat. Paní Bezdíčková... tady. Taková starší paní je to, příjemná... A co jí chcete?

Oskar

(odchází) Adresu té slečny, co za ní zaskakuje.

Recepční

Ale tu paní Bezdíčková nezná.

Oskar

Tak alespoň jméno...

Recepční

Paní Bezdíčková ale vůbec neví, kdo za ní někdo zaskakuje...

Oskar

Tak proč mi dáváte její adresu?

Recepční

Chtěl jste ji...

Oskar

Vy... to snad... (prásknutí dveřmi)

Recepční

Nashledanou...

Oskar – vnitřní hlas
(na ulici)

Tak možná už chápete, proč jsem tenkrát odjel a proč se mi tu teď nechtělo zůstat. Nejenže se tu nic nezměnilo navenek, ale nic se tu nezměnilo ani vnitřně. Snad jen všechno ještě víc upadlo. To je tak, když mají blbí matky a stejně blbí otcové děti, který podědí to nejlepší z blbosti předků... ještě pár generací a začnou sem jezdit turisti... Být tu moře, tak za chvíli všichni uplavou...

Napadlo mě, že bude U Mloka – vždycky tam chodila, když ji něco naštvalo. Jen doufám, že tam ještě trefím.

Zaměstnavatel

Ale to je náhodička...

Oskar

Co zase chcete?

Zaměstnavatel

Pořád to samé.

Oskar

Vám to nestačí říct jednou? Teď spěchám.

Zaměstnavatel

Stačí kývnout.

Oskar

Vy ste jak štěnice... dejte sem tu fotku...

Zaměstnavatel

Takže to berete? To je skvělý...

Oskar

Dejte to sem a nekecejte. Půl milionu.

Zaměstnavatel

Peníze nejsou problém.

Oskar

Zítřka se do toho dám. A teď si dejte odchod...

Zaměstnavatel

Jistě, sbohem...

Oskar – vnitřní hlas

Řekl sbohem, ale sledoval mě dál. Být nebezpečnej, tak už nežil.

Ona u Mloka byla. Ostatně dalo se to čekat. A byla to ona, teď už jsem si byl jistej. Zvláštní, že jsem ji nepoznal hned - tváře jsem nikdy nezapomínal...

Hudební předěl

Otevřou se dveře, ozve se hospodský ruch

Oskar

(po pár krocích) Ahoj...

Daniela

(napije se) ženská pitomá, zapomněl jsi dodat!
(luskne prsty) Hej... ještě jednou to samý.

Oskar

Dvakrát. Promiň.

Já si sednu, jo?

Daniela

Ani náhodou.

Oskar

Díky. Tak jak se pořád máš?

Daniela

Blbě. A teď ještě hůř.

Oskar

Co se stalo?

Daniela

Jeden člověk, kterýho jsem kdysi dávno znala a který znal mě, mě nazval ženskou pitomou...

Oskar

Já jsem tě nějak nepoznal... změnila jsi účes...

Daniela
Nezměnila.

Oskar
Máš jinou barvu vlasů.

Daniela
Ty si asi děláš srandu...

Oskar
Oblíkáš se jinak...

Daniela
Od té doby, cos odjel, jsem si moc nových věcí nekoupila.

Oskar
Nic sis nekoupila za deset let?

Daniela
No dobře, teď kecám... jen jsem chtěla nenásilně přejít k otázce toho času... cos dělal celou tu dobu?

Oskar
Pracoval...

Daniela
To vysvětluje leccos. Třeba to, proč si všichni už přes pět let mysleli, že seš mrtvej.

Oskar
Vlastně jsem chvíli i byl.

Daniela
(ještě sarkastičtěji, než předtím) To je moc dojemný příběh Oskárku...

Oskar
Já se s tebou vůbec bavit nemusím, pokud chceš být zase sarkastická... Navíc, pokud mě chceš zas soudit a vyčítat mi mou neschopnost, tak nezapomínej na to, z jaký pozice soudíš. Já po hotelech neuklízím. Tak a teď povídej.

Daniela
(naštvaně) Byl to jen záskok. Za známou.

Oskar
Paní Bezdíčkovou?

Daniela
Jo!

Oskar
Ale ta tě prej nezná...

Daniela
Ale, snad ses na mě nevyptával... myslíš, že ti každej řekne pravdu?

Oskar
Když ne, tak to poznám.

Daniela
Poznáš kulový! Ani mě jsi nepoznal!
Platí pán!

(odejde, bouchnou dveře)

Oskar
Pořád křápe dveřma...

(ozve se tichý smích)

Oskar-vnitřní hlas
Štěnice je zpátky

Oskar

Aspoň byste si mohl sednou dál, když mě chcete sledovat... jestli nepřestanete, tak vás zabiju.
Zaměstnavatel

Jen klid. Jen jsem si chtěl ověřit, že jste to s tím přijetím myslel vážně. Asi jsem vás trochu podcenil, nečekal jsem, že ji najdete tak rychle.

Oskar

(chvíli mlčí) To byla ona?

Zaměstnavatel

Vaše budoucí oběť, ano.

Oskar

Chcete, abych ji zabil?

Zaměstnavatel

Co jste čekal? Je v tom problém?

Oskar

Ne. Můžu vědět důvod?

Zaměstnavatel

Profesionál se neptá.

Oskar

Já si to můžu dovolit.

Zaměstnavatel

Porušovat pravidla si nemůže dovolit nikdo.

Oskar

Vy jste je porušil první – tím, že za mnou lezete...

Zaměstnavatel

Řekněme, že mi stojí v cestě... a konec porušování pravidel.

Oskar

Jistě. Udělám to dnes. Chci odsud pryč, je to tu úplně nemožný...

(odejde – Oskarovy vzdalující se kroky)

Zaměstnavatel – vnitřní hlas

Zajímalo by mě, jestli to jen hraje. Byl docela klidnej. Však se ještě uvidí...

Hudební předěl

Tichá vinárna, občas o sebe cinknou skleničky

Oskar

Tebe není těžký najít.

Daniela

Kdybych nechtěla, tak mě nenajdeš. Zajímalo mě, jestli si ještě vzpomeneš aspoň na jedno místo.

Oskar

Na dvě. Nejdřív jsem tě hledal U pavouka.

Daniela

Chyběl jsi mi.

Oskar

To je vidět.

(sedne si) Cos provedla, že se musíš schovávat?

Daniela

Proč bych se měla schovávat?

Oskar

Žádná adresa v hotelu, potkal jsem chlapa, kterej se o tebe eminentně zajímá... proč tu ještě jsi? Proč se neodstěhuješ?

Daniela

Byl to jen záskok, adresu nechtěli... A o mě se zajímá spousta chlapů.

Oskar

Určitě?

Daniela

Co prosím?

Oskar

Nic, jen pokus o vtip... každopádně tenhle se o tebe zajímá trochu moc.
To snad ne, to je ta slepice...

Recepční (z hotelu)

To jste vy, pane Suk. Á, Dani. Vy se znáte?

Oskar

Vy dvě se znáte?

Daniela

Trochu.

Oskar

A proč jste mi neřekla tu adresu?

Recepční

Ona nechtěla. Ale zahrála jsem to dobře, že? Já si chvíli přisednu, ano? A kdy jste se poznali?

Daniela

Když se narodil...

Recepční

Ty jsi... ne, na to jsi trochu mladá, ne?

Daniela

Sestra.

Recepční

Aha, nojo, haha, víš, co mě napadlo?

Oskar

Že je matka.

Recepční

Přesně. Vtipné, že?

Oskar

Moc.

Recepční

Taky si myslím. Já nevěděla, že máš bratra.

Daniela

Já taky ne. Deset let se tu neukázal!

Oskar

Musel jsem vypadnout. Tady jsem nemohl zůstat, bych byl jak všichni tihle ubožáci kolem.
Tys měla taky odejít.

Daniela

Já neutíkám.

Oskar

Já neutek! Tady nechodí obsluha?

Daniela

Už jde. Tak to byl taktický ústup nebo jak bys to nazval?

Recepční

Číšník To já bych utekla hned. Tady je to hrozný. Lidi jsou tu úplně blbí.

Oskar (kroky) Pán si bude přát?

Číšník Jen cesta za seberealizací. Jistě, že si budu přát.

Oskar Já si to myslel. (jde pryč)

Recepční Hej, počkejte... co to je za debila?

Oskar Hahaha, to bylo vtipné. Vždycky mě rozesměje.

Daniela Ehm...

Oskar Asi se ho dotklo to o těch ubožácích.

Daniela Což dokazuje, že to je pravda. Někoho mi připomíná...

Recepční Na základce se ti smál, že pajdáš.

Oskar (učitelsky) Nepajdá, napadá na pravou nohu...

Daniela Další z důvodů, proč jsem musel pryč. V tomhle prostředí se nedalo vyrůst.

Oskar Ty ses nikdy nesnažil vyrůst. Pořád ses jen vymlouval a vymejšlel si.

Daniela Možná z tvýho pohledu. Vyrostl jsem.

Oskar (ironicky) Dokázal jsi velké věci?

Daniela Možná by tě to překvapilo...

Recepční (ironicky) Ne?!

Oskar Co? Co jste udělal?

Daniela Udělal jsem si piloták a chvíli lítal. Můžu se napít od tebe?

Recepční Ne. Bojíš se vejšek...

Oskar Vy se bojíte vejšek?

Daniela Překonal jsem to.

Recepční (sarkasticky) Seš frajer...

Oskar Já se vejšek nebojím. A taky mám pilotní průkaz. Jen nemám ještě letadlo. Ale koupím si, malý, akrobatický. Časem...

(trochu otráven Recepční) Pak mě to přestalo bavit. Byl jsem v jedny polární výpravě. Byl jsem na K2. Taky na Sahaře.

Daniela

S tou svou nohou, pajdo?

Recepční

Neposmívej se mu, já měla taky problémy s kolenem. Jsem kvůli nim měla dvě operace...

Daniela

On měl mít taky, ale bál se?

Recepční

Vážně, vždyť tam vás uspěj, to vůbec nebolí...

Oskar

Já...

Daniela

Oskárek byl děsnej zbabělec. Do patnácti nebyl schopen udělat nic bez matky. O to nemožnější byl, když pak s tátou umřela. Byl úplně hroznej, všichni se mu smáli, neměl jedinýho kamaráda... Ale o to víc si vymejšlel.

Oskar

Změnil jsem se!
A fakt mám žízeň...

Daniela

Změnil! Ani o pití si nedokážeš říct.
Ani o pití si nedokáže říct.

Recepční

Já mu řeknu, co chcete? S ním se to musí umět...

Daniela

(stále sarkastická) Stačí poprosit a my ti necháme nalejt trochu vody...

Oskar

Deset let jsi mě neviděla, nejsi ochotná uznat, že jsem se mohl změnit? S tou obsluhou se bavit nebudu. Nakonec uvidí...

Recepční

Jo, on je hroznej. Dřív mi trvalo i půl dne, než mi něco přinesl... ale teď radši půjdu, asi si máte hodně co říct... ale nebuď na něj tak přísná, Dani, vždyť je sladkej... A zítra v práci...

Oskar

A co vlastně děláš, kromě toho zaskakování v hotelu?

Daniela

Já... co tě to...

Recepční

Zaskakování? Ona nezaskakuje, to jsem řekla kvůli té adrese, abyste na mě nenaléhal, já bych vám ji asi jinak říct musela.... Danička se mnou dělá už osm let. Vlastně sne se mnou, formálně jsem její nadřízená, ale my to tam neberem tak vážně.

Oskar

Ale? A co paní Bezdíčková?

Recepční

To je přece Danuška. Už tři roky...

Daniela

(naštvaně) nechceš už jít?

Recepční

Jo, jo... to jsem neměla říkat? Promiň, já myslela...

Daniela

Ahoj!

Recepční

Ahoj... nashle... (odejde)

Daniela

Ahoj.

Oskar

Sbohem... Bezdíčková? Snad ne *ten* Bezdíček? Největší děvkař v okolí... takže jsi vlastně skončila jako máma...

Daniela

Děvkař?! Není žádněj děvkař, to ty sis myslel o každým, protože sám sis nebyl schopnej najít holku!

Oskar

Kdysi...

Daniela

Jo, pardón, kdysi. Vždyť teď sis ji už našel – největší slepici z okolí!

Oskar

Jen si ráno spletla pokoj a...

Daniela

..a tak jsi k ní přišel, protože jinak bys to asi nezvládl...

Oskar

Jistě, máš pravdu. Jsem vlastně pořád stejnej. A co Bezdíček? Finančně asi nic moc, když musíš dělat uklízečku, že? Ale hlavně že se máte rádi... Podvádí tě hodně? Nebo už se snad usadil? Máte už nějaký rybičky... pardon, dětičky?

Daniela

Sám seš rybička. Ty, zrovna ty si suď někoho, kdo narozdíl od tebe má práci, má rodinu, respekt okolí...

Oskar

Který je stejně omezený, jako on. Já můžu soudit – já dokázal odejít a prosadit se mnohem víc, než ti všichni takzvaný frajeři, co tu zůstali, včetně Bezdíčka.

Daniela

Ty? Ne?! Překonal jsi aspoň tatínka?

Oskar

Tátu mi nepřipomínej.

Daniela

(ironicky) Pořád nedostižný vzor, že?

Oskar

Dávno předstižený.

Daniela

Jistě, já zapoměla...

Jdu na záchod.

Oskar

Já ti nelžu...

Daniela

Já taky ne. Fakt potřebuju.

(Odejde. Přijde číšník)

Číšník

Ještě něco, pane?

Oskar

Nic jste mi ještě nepřinesl!

Číšník

Já vím.

(odejde)
Oskar

Hej...

Za pár generací z nich budou opravdu jen ryby...

(trochu nalomeně) Otec... otec byl děvkař. A klikař. Byl blbej jako všichni ostatní, jen měl kliku. A nemohl pochopit, že jsem to nepodědil. Matka byla zase děvka. Takže se k sobě docela hodili. Oba moc úspěšný v businessu. Jediný skutečně úspěšný lidi v okolí. Tak úspěšný, že jejich smrt slavili dlužníci tři dny.

A po mě chtěli to samý. Jenže já neměl jejich kliku. Jen jejich ctižádost. Chtěl jsem být nejlepší ve všem, jenže když jsem pak v základním táboře na K2 málem umrzl... a v jediný práci, co jsem dělal, jsem se nedostal víc, než sekretářka... Za to mohla ta noha... musel jsem si najít jinou cestu. Proč se snažit být lepší, než ostatní, když je můžeš zabít? Když se nechaj zabít, nemůžou být lepší, než já, že? A oni se nechaj zabít. Vždycky.

(kroky)
Zaměstnavatel

Velice dojemný příběh.

Oskar

(opět se vzchopí) Slíbil jsem vám, že vás zabiju, pokud mě budete sledovat.

Zaměstnavatel

Jen sleduju, jak ji sledujete.

Oskar

Hezká výmluva. Ale já své slovo držím – takže ji zabiju a hned potom vás.

Zaměstnavatel

Mě? Co? To snad...

Oskar

Jen varování.

Zaměstnavatel

(uklidňuje se) Zdržte ji ještě hodinu, já se postarám, aby tu nikdo nebyl...

Oskar

Mám ji zabít tady?

Zaměstnavatel

Jo. Přede mnou. Za hodinu přijdu.

Oskar

Nezabím před svědkama.

Zaměstnavatel

Budu tu jen já.

Oskar

Svědék jako svědek.

Zaměstnavatel

Už jste kývl, že to uděláte. Chcete to snad vzít zpět?

Oskar

Udělám to bez svědků. Vy mně snad nevěříte?

Zaměstnavatel

A vy snad nevěříte mně? Chci to vidět, proto jsem to dal vám – věřil jsem, že mi to potěšení dopřejete...

Oskar-vnitřní hlas

Aspoň bys mi nemusel tak okatě lízt do prdele...

Oskar

O dvě stě tisíc víc.

Zaměstnavatel

Hmmm... dobře. Tak za hodinu. Tak si zatím dejte klidně něco k pití...

Oskar

Srandu si ze mě nedělejte.

Zaměstnavatel

(udiveně) Prosím?

Oskar

Radši už běžte...

(zaměstnavatel odchází)

Zaměstnavatel – vnitřní hlas

Tak jsem vážně zvědavěj. Ale pochybuju, že to udělá.

(Přijde číšník)

Číšník

Něco k jídlu, pane?

Oskar

(překotně) Červené víno.

Číšník

K jídlu?

(odejde)

Oskar

Ne, já...
ryba!

(přijde Daniela)

Daniela

Pořád nasucho?

Oskar

(trochu hrdě) Dal jsem si víno...

Daniela

Slyšela jsem. K jídlu. (ironicky) Táta by na tebe byl hrdej.

Oskar

(zároveň s číšníkem) Nech si to...

(přijde číšník)

Číšník

Tady je to víno...

Daniela

Díky.

Číšník

Ještě něco?

Daniela

Já zatím ne.

(číšník odejde, Daniela se napije)

Oskar

To bylo moje víno...

Daniela

Říkal jsi nech si to.

Oskar

Ale to nebylo... tak já si dám – no, už je zase pryč.

Daniela

Tak ještě něco povídej...

Oskar

Stejně mi nevěříš.

Daniela

To je pravda. Tak já půjdu... mám práci...

Oskar

V hotelu?

Daniela

Narozdíl od tebe aspoň něco! Ahoj!

Oskar

Ne, ještě počkej... jsme se dlouho neviděli... řekni něco o sobě...

Daniela

Najednou... pracuju v hotelu, žiju s Bezdíčkem. Ty seš určitě zajímavější... tak mluv.

Oskar

(chvíli mlčí) Jsem nájemnej vrah.

(Daniela smíchy vyprskne)

Hudební předěl

Daniela

Možná bys měl začít psát. Vyprávíš docela hezky. Věrohodně.

Oskar

Hmm...

Daniela

A nebojíš se, že to vykecám na policii?

Oskar

Ne.

Oskar – vnitřní hlas

Už by tu měl být. Mě to vážně nebaví...

Daniela – vnitřní hlas

Bylo by neslušný, kdybych odešla? Můžem si třeba někdy zavolat...

Oskar – vnitřní hlas

Co ten příběh o tom tučňákovi? To zabije deset minut...

Daniela – vnitřní hlas

Co to asi bylo za chlapa o kterým na začátku mluvil? Co se po mě ptal? Mám se ho zeptat?

Ne, to by asi bylo neslušný... a beztak si zase vymejšlel.

Oskar – vnitřní hlas

Ten blbej číšník jde pryč a ani o prachy nepožádal... ryba. Ještě blbá.

Daniela

Ale co když nekecal?

(vrznou dveře)

Zaměstnavatel – vnitřní hlas

Paráda, ještě jsou tady. Teď začne legrace. Uvidíme, jak nejlepší je.

Oskar – vnitřní hlas

Konečně...

Daniela – vnitřní hlas

Tak já se zeptám...

Oskar

To je on.

Daniela

Kdo?

Oskar

On.

Zaměstnavatel

Ano, to jsem já.

Daniela

A kdo to jako má být?

Zaměstnavatel

Posel špatných zpráv.

Oskar

Ty ho neznáš?

Daniela

Jistěže ne...

Zaměstnavatel

Ale zná... Tak do toho, pane Suk. Zabijte zde přítomnou... paní Bezdíčkovou-Sukovou
Daniela

To má být vtip?

Oskar

Asi ne. Už mi zaplatil...

Daniela

Co.. to... (se smíchem) Ty uděláš všechno, aby si tě někdo všimnul, že? To je fakt blbej fór,
Oskárku, fakt blbej. Víš, táta měl pravdu...

(ozve se výstřel)

Zaměstnavatel – vnitřní hlas

Proboha...

Oskar – vnitřní hlas

Vydechla a věnovala mi poslední pohled. Plný bolesti a citu. Překvapení. Nečekala to.
Nedokázala to čekat. Pak byl konec. Byla mrtvá a já nevěděl, co mám dělat. Nemohl jsem
dělat nic. Bylo pozdě na všechno. A já si najednou uvědomil spoustu věcí... Asi moc věcí
naráz...

Zaměstnavatel

Uteč... tak uteč. Já volám poldy..

Oskar – vnitřní hlas

On za to může. On to začal.
Některým lidem prostě nepatří zbraň do rukou...
Mě nepatří do ruky.

Zaměstnavatel

Tak na co čekáš? Uteč.

Oskar

Jo... jen ještě chvíli... léta jsem ji neviděl... proč zrovna ji? Proč jste chtěl zabít zrovna ji...
Zaměstnavatel

Vlastně to byla jen zkouška... čekal jsem, že to nezvládneš, že selžeš a já to budu moct všude
rozhlásit... ale to ty určitě víš, tak už padej.

Oskar

Zkouška? Jak jako zkouška? Chcete... chceš říct... To byla moje jediná rodina...

Zaměstnavatel

Já vím. A už chápu, proč seš nejlepší. Ani jsi nemrknul. Frajer. Ale už padej, a daleko.

Oskar

Takže...já... Suková... vdaná, pracuje léta v hotelu – a tři lidi ji nenašli... nezná člověka, co ji
chce zabít... já jsem blbej... Ryba...

Zaměstnavatel

Prosím?

Oskar

Nejdu. Nejdu už nikam...

Zaměstnavatel

Jenže já tě nemůžu nechat jen tak, aby tě chytili... seš nejlepší, to uznávám, ale seš riziko, pokud tu zůstaneš...

Oskar

Riziko? Pro koho? Pro tebe? Ty...

(ozve se výstřel. Chvilé ticha)

Zaměstnavatel

Byl nejlepší. Zabít svou sestru bez mrknutí oka... Byl... byl, a já jsem. Dokonalej plán – stačilo dokázat, že není schopnej zabít kohokoli, jak se o něm tvrdí. Jenže on byl. Byl. Ale taky byl blbej... A teď jsem nejlepší já. U týhle práce se musí i přemejšlet, to nejde jen tak slepě. To nemůže dělat blbec. To chce myslet a pak vyjde všechno. A tohle nemohlo nevyjít.

Hudební předěl, na pozadí kterého se ozve policejní siréna

Policista

Pan Petřík?

Zaměstnavatel

Ano.

Policista

Jste zatčen pro podezření z vraždy.

Zaměstnavatel

Koho?

Policista

Říká vám něco jméno Oskar Suk?

Zaměstnavatel

Vůbec nic.

Policista

Tak to byste nám pak mohl vysvětlit, proč vás dva dny před svou smrtí udělal naprosto neznámý člověk univerzálním dědicem celého svého majetku v hodnotě sedmnácti milionů...

Zaměstnavatel

Univerzálním... dědicem?

Policista

Půjdete s námi dobrovolně?

Zaměstnavatel

Do prdele...

Policista

Do vězení... a jen tak mezi námi – dva dny – nejste blbej? Trochu moc průhledný, ne?

Zaměstnavatel

Univerzální dědic... Já jsem ryba... ryba...

Policista 2

Ryba?

Policista

Asi to chce hrát na nepříčetnost...

Tak jdeme pane....

Začne hrát potichu hudba

Policista

Hlavu dolů, posad'te se...

Policista 2

A jen pěkně v klidu...

(bouchnou dveře u auta)

Policista

Ani se moc nebránil...

Policista 2

Nečekal, že ho najdem tak brzo. To je tak, když člověk nepřemejšlí... Jdeš večer do Vačice?

Policista

Do Vačice? Já nevím... tam je ten blbej číšník, co mi zase nenaleje...